

100 LET

SOKOL POSTUPICE
1920–2020

Autor: doktorka redaktorka Zorka Horká, foto: Jiří Maršíček, Hana Kladivová

Před 100 lety byl v Postupicích založen Sokol a na oslavách tohoto významného jubilea se podílela většina členů. Ať už vlastní aktivitou nebo účastí na akcích. Oslavy plánoval výbor dlouho dopředu, avšak díky turbulentní situaci s pandemií Covid nebylo do poslední chvíle jasné, jestli se oslavy uskuteční. Výbor ale moudře rozhodl nestahovat kalhoty, když brod byl ještě daleko, a tak všechny akce proběhly bez problémů a bez omezení.

ČERVEN: HISTORICKÉ PÁSMO V SOKOLOVNĚ

Oslavy byly zahájeny v Sokolovně 27. června promítáním historického pásma, které připravila Blanka Jíšová. Sestavila dokument, který mapuje postupický Sokol od historie po současnost. Promítání bylo proloženo cvičením téměř 60ti cvičenců a skladby měly vždy vztah k danému časovému období. Nadšení diváci ocenili časovou náročnost sestavování jedinečného dokumentu i soudržnost postupických sokolů, kteří byli schopni se v takovém počtu zúčastnit nácviku. Často jsme mohli slyšet reakce „přespolních“ diváků, kteří prohlašovali: tolik lidí by se u nás dohromady nedalo.

Zeptala jsem se autorky pásma, jak vlastně na nápad přišla?

Při výroční schůzi TJ Sokol Postupice se diskutovalo o plánech oslav. Měla jsem ale pocit, že se hovořilo pouze o sportovních akcích. Ale oslavovat se mělo založení Sokola a jeho historie. Navrhla jsem tedy, že sestavím pásmo o historii. V tu chvíli jsem netušila, co jsem si nadrobila. Strávila jsem nad pásmem stovky hodin.

Historický záběr byl skutečně obrovský. V dokumentu se objevily stovky fotografií. Ty jste měla doma?

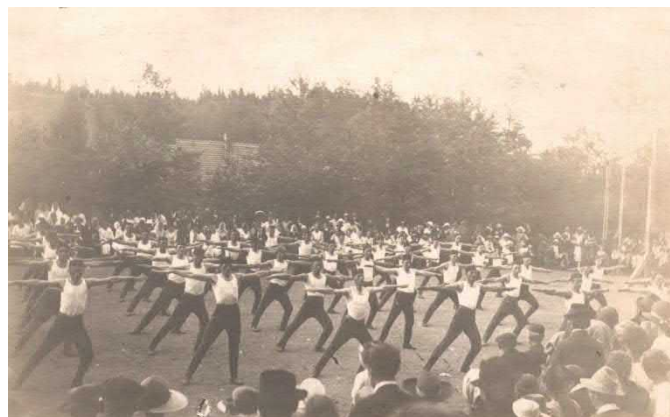

Podklady jsem čerpala hlavně z překrásné kroniky Sokola vedené přes 50 let sokolem panem Bohumilem Matouškem. Končí rokem 1986. Pak to bylo složitější. Deset let téměř chybí. Naštěstí vede stručné zápisy o činnosti sokola kronikář p. Šesták. A o fotbalové činnosti psal poutavé zápisy i Láďa Pěkný. Takže písemné materiály byly. Fotografie jsem dávala dohromady opět s panem Jiřím Šestákem, kterému bych tímto chtěla poděkovat za trpělivost, kterou se mnou měl. A některé příspěvky jsem sháněla přímo od lidí, se kterými jsem natáčela mluvené komentáře a příspěvky nebo od cvičenců.

Proč jste tak složitě nechávala namlouvat jednotlivé sekvence různými lidmi?

Chtěla jsem, aby výsledné pásmo nebylo dílem jednoho člověka. Ale aby se zapojilo co nejvíce lidí. Nakonec je v dokumentu více než 40 hlasů. Výsledek je navíc pestřejší a různé hlasy zvýšily dramatickост promítání. Nahrávání bylo časově náročné, ale nestalo se, že by mi někdo odmítl text namluvit. Navíc jsem se při rozhovorech o Sokole dozvěděla mnoho zajímavostí, které nikde nevyčtete.

Ale skutečným „majstrštykem“ bylo živé cvičení. Množství cvičenců bylo pro diváky překvapením. Jak jste je dala dohromady?

Když se správně vysvětlí záměr, lidé se rádi akce zúčastní. Mnozí mě znají z divadla a vědí, že miluji přirozenost a nesnáším trapnost, která může vzniknout přehnanou snahou o dokonalost. Nevadí mi „neumění“, důležité je nadšení. A přesně tohle všichni cvičenci pochopili a práce s nimi pro mě byla čirou radostí. Starší ženy začaly jako první a po počátečním ostychu byly všechny do jedné nadšené, že se do akce nechaly „uvrtat“. Mladší ženy byly nejpočetnější skupinou. Byly výborné, protože mají rády pohyb a skvěle vypadají. Také děti cvičení moc bavilo, protože si hlavně hrály, dělaly sestavy a pyramidy... a moc nezkoušely. Jsou totiž šikovné a všechno umí hned. Nejvíce jsem se bála, abychom sehnali muže. Ale nakonec jsme jich měli 15!! A cvičili dokonale. Muži mi dokázali, že Sokol má zdravé jádro. Všech 60 cvičenců obdivuji a ze srdce jim děkuji.

Mě osobně nejvíce zasáhl zpěv závěrečné písně.

To je fakt. Když jsme tam tak stáli, sotva jsme se vešli na jeviště i pod jeviště, a z plných plic zpívali „stáli sokolící“, tak jsem byla skutečně šťastná a dojatá. Je pravda, že nejvíce práce jsem „odřela“ já. Ale bez desítek lidí, kteří pomáhali, bych nedokázala vůbec nic. Opět musím říct, že jsem hrdá na Postupice a to, co tady lidé dokážou vytvořit. Jak často a ráda říkám: Postupice jsou jenom jedny!!

Záznam představení můžete vidět na: <https://www.youtube.com/watch?v=2zEldMwz26M&t=2844s>

ČERVENEC: VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ A SOKOLSKÝCH KRONIK

Na historické pásmo navázala výstava v zasedací síni OÚ Postupice. Výstavu uspořádal kronikář pan Jiří Šesták za vydatné pomoci Hany Čadkové a Marty Jurníčkové. K vidění byly nejenom kroniky a zápisy týkající se sokola, ale i mnoho fotografií a předmětů ze 100leté historie.

Pane Šestáku, jak jste výstavu připravovali?

Materiály jsem měl připravené dopředu, protože jsem už delší dobu pomáhal s pásmem a část výstavy byla již v sokolovně. Tu jsme převezli a doplnili o další kroniky, obrazy a fotografie. Podobných výstav jsem pořádal již několik, tudíž dobře znám prostory a máme vyzkoušené i nejlepší uspořádání, které návštěvníkům vyhovuje.

Co bylo největším lákadlem výstavy?

Tou byly bezesporu dobové fotografie. Nad nimi se často rozhořely plamenné diskuse a dohady o identitě osob i míst. Vystavovali jsme fotografie fotbalových mužstev od předválečných dob až do současnosti. Výstava byla přínosem pro obě strany.

Pro obě strany? To nechápu.

Mám například staré fotografie a nerozklíčoval jsem všechny osoby na snímku. A návštěvníci mi s doplňováním velice rádi a ochotně pomohli.

Jak probíhala typická návštěva výstavy?

To opravdu nemohu říct. Každý se zajímal o něco jiného. Někdo strávil na výstavě i 4 hodiny. Návštěvníci si často pečlivě pročítali kroniky a dělali si dokonce výpisky nebo si stránky fotili. Někdo se i vrátil s vnučaty, aby se pochlubil svojí sportovní kariérou.

Výstava tedy pěkně doplnila program oslav, že?

Každý spolek by měl mít záznamy o své existenci. Postupice měly štěstí na dobré kronikáře i amatérské nadšence. Díky nim má Sokol co vystavovat. Samozřejmě byla „hubenější“ léta. Ale vždy se najde někdo, kdo ví, že znalost historie je pro současnost důležitá. Kdo ji nezná, opakuje stejné chyby. Mnohé pobavil fakt, který zazněl v historickém pásmu: jako červená linka se historií sokola táhne problém s neplacením členských příspěvků. Již naši dědové v roce 1925 vymýšleli způsob, jak nejefektivněji příspěvky vybírat. Bohužel marně. Stejný problém se řeší i dnes. Přesto však Sokol stále žije. Krásný zápis do kroniky učinil pan Matoušek v roce 1959: „Jen v lásce se rodí velké a ušlechtilé věci. Neztrácejme ideály. Nedalo by se žít!“

SRPEN: SPORTOVNÍ DEN NA PLAJCHÁCH

Je logické, že vrcholem oslav byl „fotbalový“ den na hřišti. Dnem „D“ byl zvolen 1. srpen. Na přípravách celodenního programu se nejvíce podíleli členové výboru pod vedením předsedy Jaroslava Zvíhala. Ruku k dílu přiložili hráči i fanoušci. Úpravy v areálu probíhaly již několik týdnů, ale nervozita dostoupila vrcholu den před akcí. Večerní lajnování, postavení stanů, poslední kontrola... a mohlo se začít. Na programu byla hlavně fotbalová utkání a vrcholem pak utkání výběru Postupic s Internacionály ČR. Bylo zajištěno občerstvení (grilované prase a vepřové kýty, zelenina), sladký stánek připravily sokolky s domácími výrobky, pro děti byly připraveny soutěže, přestávky ve fotbale vyplnila sokolská cvičení žen a dětí a na večer byla připravena zábava s hudbou skupiny Lahvátor.

Probudili jsme se do krásného, slunečného rána. A z hřiště už se ozývalo: Dobré ráno, Postupice. Nepřeslechnutelný rozhlas nás zval na akci desetiletí. Na průběh akce jsme se zeptali člena výboru, fotbalisty a trenéra Stanislava Šetka:

Jak dlouho dopředu jste sportovní den plánovali?

Takovéto výročí již nikdo z nás nezažije, takže plánovat jsme museli pečlivě a hodně dopředu. Akce byla náročná nejenom časově, ale i finančně.

pomáhaly u vstupů i u stánků. Jirka Maršíček se ujal fotografování a pan Šesták na uspořádal na hřišti výstavu fotografií a kronik.

Našli jste dost sokolů ochotných se zapojit do příprav a realizace?

Zpočátku ležela tíha příprav jen na lidech z výboru. Ale nakonec se nás zapojilo mnoho. Někdo zajistil skákací hrad pro děti, někdo připravil soutěže pro děti, kluci z áčka i béčka pomohli s přípravou hřiště, někdo se ujal komentování, naše manželky upekly sladkosti, naše děti

Jaké fotbalové zápasy byly naplánované?

Postupice mají širokou fotbalovou základnu, kterou se stále daří udržet, a na kterou jsme pyšní. Na oslavách si zahrály všechny naše oddíly. První zápas hrála fotbalová příprava proti TJ Sokol Čestlice a po nich následoval zápas dorostu proti SK Bystřice. Na odpolední utkání přijali pozvání fotbalisté ze Sokola Chotýšany a změřili síly s naším áčkem. Postupický výběr složený převážně ze starších hráčů béčka hrál od 16 hodin proti Internacionálům ČR.

Proč jste pozvali Internacionály?

Chtěli jsme nabídnout divákům něco, co by odpovídalo důležitosti akce. A také jsme si chtěli zahrát s Panenkou, Novotným nebo Němcem. Jsou to ikony našeho fotbalu.

Jak byste zápas zhodnotil?

Před zápasem jsme měli obavy, jestli nebude výsledek dvouciferný. Sledovali jsme totiž zápasy Internacionálů na internetu a věděli jsme, že hrají skutečně naplno a téměř pokaždé vyhrávají značným rozdílem skóre. Na místa trenérů byli automaticky pozváni Láďa Pěkný a Standa Oundráň, kteří naši generaci jako trenéři vedli. Respekt vůči soupeři z naší strany byl patrný hned od začátku. Prvních pět minut to připomínalo hru kočky s myší. Jakmile jsme ale dali první gól, opadl náš počáteční respekt a začali jsme si více věřit. Když padl druhý gól, byli jsme spokojení. Vyrovnaní na konečných 3:3 bylo pro nás fenomenálním úspěchem!

Byl to skutečně krásný zápas. Před ním jsme také viděli křest praporu.

Před oslavami jsme zjistili, že vlastně nemáme žádný prapor a nejsme jednotní v klubových barvách. V průběhu doby se měnilo i logo. Proto jsme nechali udělat prapor TJ Sokol Postupice v klasickém modrožlutém provedení, které jsme si pamatovali z žákovských let, a které byly použité i při 80 ti letém výročí. Prapor nám pokřtil Tonda Panenka symbolicky vodou z potoka Chotýšanka.

Pěkné bylo i vystoupení cvičenek mezi zápasy. To jste měli s Blankou Jíšovou domluvené?

Samozřejmě. Když už byly skladby tak pěkně nacvičené, tak jsme je chtěli předvést i na hřišti. Taková byla domluva už od počátku. A cvičení opravdu pěkně doplňovala fotbal. Možná by nebylo špatné angažovat holky, aby nám předcvičovali před každým zápasem.

Akce byla skvěle připravená, proto jste si asi vysloužili i přízeň počasí. Celý den bylo bez mráčku. Zato druhý den ráno už přšelo.

„Stáli při nás všichni svatí“. Protože sebelépe naplánovanou venkovní akci může počasí spolehlivě zabít. To se u nás naštěstí nestalo. Byl jsem rád za všechny, kteří se na přípravách podíleli, že se všechno dobře a bez problémů zvládlo.

Jak se vydařila večerní zábava?

Tak tu si užili hlavně hosté. Protože my, pořadatelé, jsme toho měli za celý den tak akorát. Přesto jsme ale zůstali a bavili se. Já osobně jsem měl radost z toho, jak pozitivně všichni akci hodnotili. Moc krásně se to poslouchalo, a tak jsme ten večer usínali s pocitem dobře vykonané práce. A z hřiště jsme dlouho do noci slyšeli Lahvátor, který hrál těm nejvytrvalejším.

ZÁŘÍ: BĚH KOLEM PAPERÁKU

Tradiční Běh kolem Paperáku byl kvůli Covidovému omezení přesunut z jara na podzim. O jeho průběhu jsem mluvila s Petrem Bervidou, organizátorem několika posledních ročníků, který si posteskl nad „podivnou dobou“.

Proč jste se rozhodl akci přeložit z tradičního termínu?

Nejprve bych rád zdůraznil, že je dobře, že se tato tradice nepřerušila ani v roce 2020. Termín z června byl přeložen kvůli omezením okolo pandemie COVID 19. Přípravy probíhaly v nejistotě, zda se běh vůbec bude konat. Přesto se 37. ročník běhu konal - netradičně 6. září.

Neměl jste obavy, že se přeložení odrazí na účasti běžců?

Ano, měli. Proto jsme vložili více úsilí do propagace. Běh se prezentoval na facebooku, na stránkách Benešovského deníku, na stránkách obce, Choposu, Posázaví o.p.s., byly rozeslány e-maily, info zprávy atd. Do poslední chvíle jsme ale žili v nejistotě, kolik se dostaví sportovců a jestli pokoříme pro nás magickou stovku běžců. Sám jsem tomu moc nevěřil. Pro nás pořadatele bylo hlavní, aby se běh uskutečnil, což se podařilo a tradice byla dodržena.

A podařilo se zdolat „magickou“ stovku?

Ano, tato hranice byla pokořena! Již v půl osmé byly na hřišti první nedočkavci, kteří se chtěli zapsat na startovní listinu. Postupně lidé přicházeli a bylo jich čím dál tím více. Nakonec se počet účastníků vyhoupl na - pro nás neskutečných - 116 běžců!

Gratuluji! Můžete nám popsat další průběh dne?

Letos nám vyšlo i počasí. Bylo jasno kolem dvaceti stupňů, prostě ideální na sport i pro setkání přátel. V 9:00 jsme přivítali běžce a o chvíli později vyrazili první sportovci z řad dětí na trať. Okruhy na hřišti pěkně ubíhaly a po půl jedenácté jsme vyhlášovali dětské kategorie. Po vyhlášení dětských kategorií startovaly okruhy mimo sportovní areál – malý přes hráz a velký okolo rybníka. Vysoká účast běžců nás trochu zaskočila, a tak při zápisu vznikala drobná nedorozumění, která se bohužel přenesla až do vyhlášení výsledků. Tímto bych se chtěl velice omluvit některým účastníkům. Slibuji, že do příštího ročníku na těchto drobných nedostacích zapracujeme a bude to zase o něco lepší.

Jak se říká: kdo nic nedělá, nic nezkazí. Můžeme najít někde výsledky běhu?

Veškeré výsledky a fotky naleznete na facebooku „Běh kolem Paperáku“ a na stránkách obce Postupice v sekci TJ Sokol Postupice, podsekcce „akce TJ Sokol“. Na závěr musím poděkovat obci Postupice, TJ Sokolu Postupice a Posázaví o.p.s. za podporu běhu. Bez kamarádů a přátel by to také nešlo a je dobré je vyjmenovat. Běh pomáhali uspořádat Lubomír Bervida, Hanka Bervidová, Zdeněk Janů, Blanka Jíšová, Jana Jíšová, Vítězslav Kotek, Ondra Kotík, Michala Kuncová, Jiří

Malý, Maruška Marčanová, Iva Paelová, Anička Půtová, Jiří Raissig, Štěpánka Řihová, Jitka Šestáková, Stanislav Šetek, Martin Tomis, Jana Tomisová, Josef Tůma, Lukáš Tůma, Pavel Tůma, Jan Zahradníček, Jaroslav Zvíhal. Snad jsem na nikoho nezapomněl. Všem patří velký dík, bez vás by to nešlo.

Běžci určitě přijdou příští rok zase. Plánujete další ročník, že?

Samozřejmě! Paperák se běžel i v podivné době Covidu. Pro pořadatele i účastníky to byla to zatěžkávací zkouška, ve které uspěli. Takže se uvidíme příští rok při 38. ročníku.

ZÁVĚREČNÉ SLOVO PŘEDSEDY TJ SOKOL POSTUPICE

I přes nejistou dobu dokázali postupičtí realizovat všechny naplánované akce k oslavám 100 let Sokola, a to od jara až do podzimu. Přálo jim nejenom počasí, ale i hygienická nařízení. O zhodnocení průběhu oslav jsem požádala předsedu TJ Sokol Postupice, pana Jaroslava Zvíhala.

Pane předsedo, mohl byste nám říct svůj názor na průběh oslav v Postupicích?

Pro mě to byly především velké nervy, jestli všechno jak se řekne „klapne“. Měl jsem strach, abychom na něco nezapomněli a nepokazili tak hladký průběh. Museli jsme myslet na všechno: od povinné desinfekce v Sokolovně, přes zábor silnice až po stavbu pódia pro hudbu. Navíc se jednalo o finančně náročné akce a museli jsme sáhnout hluboko do rozpočtu TJ. Bylo to náročné období, ale konec dobrý, všechno dobré.

Jaký moment Vás osobně nejvíce potěšil?

Celé oslavy dopadly velice dobře. V historickém pásmu jsem si zacvičil i já sám, na fotbale jsem fandil klukům a při Běhu kolem Paperáku jsem měl upřímnou radost z rekordního počtu běžců.

Jak hodnotíte spolupráci s Obcí Postupice?

To je kapitola sama pro sebe. Bez podpory Obecního úřadu bychom nedokázali tak velkou akci zorganizovat. Nebo by nás to stálo mnohem větší úsilí. Obecní úřad podpořil oslavy nejenom finančně, ale i materiálně. Půjčil nám stánky, lavice, stoly, zajistil zábor cesty, rozeslal informace Infokanálem. Spolupráce obce se spolkem byla jednoznačně dokonalá a příkladná. Absolvovali jsme mnoho jednání, která byla vždy věcná a efektivní. Je vidět, že pan starosta Sternberg je zkušeným manažerem a mužem na svém místě. Pan starosta potvrdil důležitost akce svou přítomností nejenom v Sokolovně, ale i na hřišti při fotbale.

Chtěl byste ještě zmínit něco, co v hodnocení nezaznělo?

Toto naopak zaznělo už mnohokrát, ale přesto bych rád zopakoval: děkuji srdečně všem, kteří obětovali svůj volný čas, svoji energii a invenci přípravě oslav 100 let založení TJ Sokol Postupice v roce 2020. Bylo mi ctí, že jsem s nimi mohl spolupracovat. Krásné akce uspořádané v roce oslav 100let jsou důkazem, že jsme dobrá parta a dokážeme dělat zajímavé a hezké věci. TJ Sokol Postupice je největším spolkem obce a doufám, že se mu bude dařit i nadále. V neposlední řadě bych chtěl poděkovat všem divákům. Děkuji, že jste přišli a děkuji, že jste slavili s námi!